

Arrest

nr. 346 648 van 18 mei 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 5 augustus 2021, diende op 6 augustus 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 23 februari 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde deze beslissing in beroep (RvV 22 september 2023, nr. 294 561).

1.2. Op 31 oktober 2023 diende verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 12 juli 2024 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 12 juli 2024 verzoekster ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 31/10/2023
Overdracht CGVS: 14/11/2023

U had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 31 januari 2023 van 13.38 uur tot 17.21 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is en door uw advocaat, meester Appelen Jessie. U had eveneens een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS 25 april 2024 van 13.48 uur tot 17.35 uur. U werd eveneens bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is en door uw advocaat, meester Demaj Florent loco meester Chatchatrian Hajarpi.

A. Feitenrelaas

Op 5 augustus 2021 diende u een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Duruqbo-clan te behoren. U stelde te zijn geboren op [...] juni 1993 in de stad Merca in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle waar u woonde tot uw vertrek naar Europa. U woonde in de wijk Russiya samen met uw ouders, uw tante langs vaderszijde, uw echtgenoot en jullie kinderen. In 2018, nadat uw echtgenoot niet langer aan de slag kon als visser, bent u gestart als beoefenaar van mingis (duiveluitdrijving). U assisteerde uw tante langs vaderszijde en haar collega, die het beroep al een lange tijd uitoefenden. Aangezien het door Al-Shabaab niet toegestaan was om dit beroep uit te oefenen deden jullie dat in het geheim. Op een dag kwamen jullie activiteiten toch aan het licht en vielen leden van Al-Shabaab uw huis binnen. U was op dat moment niet thuis, maar uw tante en moeder konden wel gearresteerd worden. De volgende dag werd uw moeder vrijgelaten nadat uw oom en andere familieleden bemiddeld hadden met Al-Shabaab. Zij werd niet langer schuldig bevonden aangezien ze niet deelnam aan de activiteiten. Zowel uw tante als haar collega als uzelf werden veroordeeld tot de doodstraf. Toen u dat te horen kreeg, bracht uw oom u naar een ander huis waar u voor een korte periode verbleef om daarna, op 25 juli 2021, Somalië te verlaten. U reisde via Turkije en andere onbekende Europese landen naar België. U kwam hier aan op 5 augustus 2021 en diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legde u zes foto's voor. Bij terugkeer vreesde u gedood te worden door Al-Shabaab.

Op 23 februari 2023 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof gehecht worden aan uw beweerde recent regio van herkomst. Bijgevolg kon er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hadden voorgedaan en maakte u ook niet aannemelijk bij terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade te lopen. U ging in beroep tegen de beslissing van het CGVS en legde ten bewijze van het feit dat u geboren was in Merca en van daar afkomstig was, naast een nieuwe foto van uw kinderen in Merca, ook nog kopieën van uw Somalische geboortecertificaat en identiteitsbewijs neer. De Raad voor Vreemdelingen (RvV) bevestigde de beslissing van het CGVS in beroep bij arrest 294561 van 22 september 2023. De RvV volgde daarbij de analyse van het CGVS en oordeelde bijkomend dat de neergelegde stukken onvoldoende bewijskrachtig waren. U ging niet in hoger beroep maar verliet België evenmin.

Op 31 oktober 2023, goed een maand na de uitspraak van de RvV, diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaart nog steeds de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Duruqbo-clan te behoren. U houdt ook nog steeds vast aan de in uw eerste verzoek ingeroepen problemen met Al-Shabaab in verband met het beoefenen van mingis. U bent evenwel geboren op [...] januari 1997 in de stad Jeddah in Saudi-Arabië waar u ook opgroeide. Op 15-jarige leeftijd huwde u met een Saoedische man, A.(...) A.(...) M.(...). Jullie kregen samen één dochter, M.(...). Een jaar na jullie huwelijk scheidde u van hem en huwde u met M.(...) K.(...) A.(...). Met hem kreeg u één zoon, M.(...). Acht jaar na uw eerste huwelijk werden uw ouders, uw broer en zus gedeporteerd naar Somalië. Zij vestigden zich in de stad Merca waar uw familie oorspronkelijk van afkomstig was. U bleef in Saudi-Arabië. In 2017, na uw huwelijk met M.(...) K.(...) A.(...), kreeg u problemen met uw ex-echtgenoot. Hij begon u verbaal te bedreigen. In 2016 en 2018 stapte hij ook twee keer naar de politie, waarop de politie bij u thuis langskwam. U besloot te verhuizen maar uw ex-echtgenoot bleef jullie zoeken. Bijkomend moest u ook belastingen betalen aan de Saoedische overheid, waarop u in september 2018 besloot terug te keren naar Somalië.

U reisde samen met uw kinderen naar de stad Merca gelegen in het gelijknamig district in de provincie Lower Shabelle, waar u introk bij uw familie. Uw echtgenoot bleef in Saudi-Arabië. Uw stad stond onder de controle over de overheid. Eén jaar na uw aankomst in Merca begonnen uw problemen met Al-Shabaab. U begon samen te werken met uw tante die mingis (duiveluitdrijfster) was. Aangezien het door Al-Shabaab niet toegestaan was om dit beroep uit te oefenen deden jullie dat in het geheim. Begin 2019 kreeg uw tante reeds een waarschuwing van Al-Shabaab. Als ze haar activiteiten niet zou stopzetten zou ze berecht worden volgens de islamitische regelgeving. Op een dag vielen leden van Al-Shabaab uw huis binnen. U was op dat moment niet thuis. Uw moeder en uw tante werden geslagen en uw tante werd uiteindelijk gearresteerd. U werd opgebeld door uw moeder die u vertelde wat er gebeurd was. Ze zei dat Al-Shabaab u ter dood

veroordeeld had en naar u op zoek was. Ze raadde u aan te blijven waar u was. U wachtte op uw oom die u naar een ander huis bracht waar u voor een korte periode verbleef. Vervolgens reisde u naar Mogadishu waar u één maand verbleef. U vroeg een paspoort aan en reisde in september 2020 naar Turkije, waar u zes maanden verbleef. Daarna reisde u naar Griekenland waar u vier maanden verbleef. Uiteindelijk reisde u via onbekende landen naar België, waar u aankwam op 5 augustus 2021 en diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Na uw vertrek probeerde Al-Shabaab, via uw vader, uw verblijfplaats te weten te komen. Aangezien hij geen medewerking verleende werd hij gearresteerd en zit hij tot op heden opgesloten. Daarnaast verbrandde Al-Shabaab ook drie jaar geleden uw dochter en wordt uw moeder tot op heden bedreigd door hen.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door Al-Shabaab.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een medisch attest, een inschrijvingskaart van GAMS, zeven foto's, uw Somalische identiteitskaart, uw Saoedische verblijfskaart, een visum, een final exit visum op naam van uw zoon, een kopie van de eerste pagina van het Somalisch paspoort van uw zoon, een klachtneerlegging bij de politie, en een video van uw dochtertje.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst wordt vastgesteld dat uw algemene geloofwaardigheid in zeer ernstige mate is aangetast doordat uw huidige verklaringen impliceren dat u herkomstfraude pleegde in uw eerste verzoek. Een verzwarende factor daarbij is dat u volhardde in de boosheid en er zelfs niet voor terugdeinsde om te proberen de beroepsinstantie te bedriegen door het neerleggen van uw zogezegde Somalische geboortecertificaat en identiteitsbewijs. Deze stukken kunnen blijkens uw huidige verklaringen inzake geboorte en verblijf immers enkel vervalst geweest zijn. Hoewel dit niet verhinderd dat uw huidige verklaringen terdege onderzocht worden, heeft een ernstige impact op de mogelijkheid hieraan het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Er dient te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden en omissies die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over de inval van Al-Shabaab in uw huis. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u in uw eerste verzoek om internationale bescherming dat Al-Shabaab op een avond uw huis binnenviel, uw tante arresteerde en uw moeder bedreigde met een pistool. Verder verklaarde u toen ook uitdrukkelijk dat uw moeder niet werd meegenomen door Al-Shabaab en dat zij u er telefonisch van op de hoogte bracht dat uw tante werd gearresteerd (vragenlijst CGVS, 14.9.2021, vraag 5). Tijdens uw onderhoud van 31 januari 2023 op het CGVS in uw eerste verzoek om internationale bescherming (CGVS I) verklaart u dan weer dan zowel uw tante als uw moeder gearresteerd werden bij de inval van Al-Shabaab in uw huis en dat uw moeder, na bemiddeling van andere familieleden, werd vrijgelaten (CGVS I, p. 21). U in het kader van uw tweede verzoek gevraagd naar uw problemen in Somalië verwijst u opnieuw naar uw problemen met Al-Shabaab en stelt u dat u hierover waarachtige verklaringen aflegde (Verklaringen volgend verzoek, 9.11.2023, punt 17 en 20.). Tijdens uw persoonlijk onderhoud van 25 april 2024 ter gelegenheid van uw tweede verzoek (CGVS II), waarin werd gevraagd naar de redenen van uw vertrek uit Somalië, vertelde u opnieuw de oorspronkelijke versie van uw feitenrelaas, zoals u dit eerder had gedaan bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 14 september 2021 (CGVS II, p. 16). Later, in hetzelfde onderhoud, verstrekte u ook nog een aanvullende gebeurtenis die u nog niet eerder had vermeld. U verklaart namelijk dat uw tante begin 2019 reeds een waarschuwing had gekregen van Al-Shabaab. Al-Shabaab had gezegd dat ze haar zouden berechten volgens de islamitische regelgeving indien ze niet zou stoppen met haar werk (CGVS II, p. 18). Aangezien Al-Shabaab uw tante had bedreigd met vervolging, kan er verwacht worden dat u dit essentieel element spontaan en reeds op een eerder moment in uw procedure ze ter sprake zou hebben gebracht. Bovendien kan er ook redelijkerwijs van u verwacht worden dat u consistente verklaringen aflegt betreffende kernelementen van uw asielrelaas.

Verder kunnen er ook ernstige vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaring over de reden waarom het volgens u steeds gevaarlijker werd om het werk van mingis te beoefenen. U gevraagd of uw tante – die het beroep reeds uitoefende van voor uw geboorte – ooit eerder problemen heeft gekend die gerelateerd zijn aan haar beroep antwoordt u dat dit vroeger niet het geval was maar dat er “de laatste tijd” wel problemen waren ontstaan. U gevraagd wat u hiermee bedoelt stelt u dat leden van Al-Shabaab tegenwoordig huwen met gewone burgers. Deze vrouwen zouden aan hun echtgenoot die bij Al-Shabaab was, kunnen verklikken dat zij aan een mingisritueel hebben deelgenomen om te genezen. Zo zou jullie verre familielid, F.(...) O.(...), tegen haar echtgenoot die bij Al-Shabaab was hebben verklapt dat zij zich bij jullie had laten behandelen (CGVS II, p. 17 en 18). U gevraagd of deze huwelijken een nieuw fenomeen zijn, antwoordt u bevestigend. Sommige ouders gaven hun dochters uit angst weg aan leden van Al-Shabaab en vaak kregen ze hiervoor zelfs nog geen 1000 shilling, legt u uit (CGVS II, p. 19). Deze verklaring overtuigt echter niet. Uit de beschikbare COI blijkt namelijk dat gedwongen huwelijken met leden van Al-Shabaab helemaal geen fenomeen was dat zich recentelijk had ontwikkeld. Speciale VN-adviseurs voor de mensenrechten in Somalië verwezen reeds naar huwelijken tussen buitenlandse Al-Shabaabstrijders en lokale vrouwen in hun rapporten van 2009 en 2010. Eveneens blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat in 2012 gedwongen huwelijken, ook met Somalische Al-Shabaabstrijders, zich reeds verspreidden in gebieden die onder de controle stonden van Al-Shabaab. Aangezien u verklaart dat uw stad sinds 2012 onder de controle staat van de overheid, lijkt het dan ook eerder onwaarschijnlijk dat zulke gedwongen huwelijken er op grote schaal voorkwamen. Dit ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering dat het uitoefenen van het beroep als mingis in de periode voor uw vertrek verhoogde risico's met zich meebracht omwille van het toenemend aantal gedwongen huwelijken.

Daarnaast bent u er ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat F.(...) O.(...) haar echtgenoot, die lid was van Al-Shabaab, ingelicht had over haar behandeling bij de mingis. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat u en uw tante op clandestiene wijze jullie werk uitoefenden en maatregelen troffen om problemen met Al-Shabaab te vermijden. U vertelt dat mensen enkel een behandeling konden krijgen indien er zich iemand garant stelde voor hen, behalve als de persoon behoorde tot jullie clan en te vertrouwen was. Het is dan ook opmerkelijk dat juist F.(...) O.(...) – die een ver familielid van u is – jullie in de problemen bracht door haar echtgenoot in te lichten. Er kan immers verwacht worden dat het juist uw familieleden zouden zijn die u kan vertrouwen en die u zouden beschermen. Bijkomend blijkt uit uw verklaringen ook dat F.(...) niet enkel een ver familielid was maar ook een trouwe vriendin waarvan u niet had verwacht dat ze het zou vertellen aan haar echtgenoot (CGVS II, p. 18). U gevraagd om welke reden F.(...) haar echtgenoot ervan op de hoogte bracht dat ze een behandeling had gevolgd bij de mingis antwoordt u dat ze het wilde promoten bij haar echtgenoot omdat ze zeer tevreden was met het resultaat. Verder voegt u hier ook aan toe dat ze er niet stilstond bij de gevolgen (CGVS II, p. 20). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Aangezien u verklaart dat het algemeen geweten was onder de bevolking dat dergelijke praktijken niet aanvaard werden door Al-Shabaab lijkt het onwaarschijnlijk dat F.(...) in haar enthousiasme verteld zou hebben over de behandeling zonder zich bewust te zijn van de gevolgen ervan (CGVS II, p. 18). Indien zij de behandeling wilde promoten bij haar echtgenoot kan er minstens verwacht worden dat zij dit vooraf zou besproken hebben met u en uw tante en om jullie mening zou hebben gevraagd hieromtrent.

Tot slot legt u ook geen overtuigende verklaringen af over de problemen die uw familieleden hebben gekend na uw vertrek. Bij het indienen van uw volgend verzoek verklaarde u dat u tijdens uw vorige interviews reeds vermeld had dat uw vader en uw broer werden meegenomen door Al-Shabaab en dat uw moeder benaderd werd door hen (Verklaringen volgend verzoek, 9.11.2023, vraag 20).

Dit blijkt echter niet correct te zijn. Tijdens uw eerste interview bij de DVZ dat plaatsvond op 14 september 2021 verklaarde u namelijk enkel dat Al-Shabaab tegen uw moeder had gezegd dat ze u terug naar de stad moest brengen. U vermeldde niet dat uw vader ook problemen kende ten gevolge van uw problemen (Vragenlijst CGVS, 14.9.2021, vraag 5). Ook tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS bracht u ook niet ter sprake dat uw vader werd meegenomen door Al-Shabaab. U gevraagd naar de verblijfplaats van uw vader verklaarde u dat hij in Merca, meer bepaald in de wijk Russiya woonde en dat hij recent ziek was geworden maar voordien altijd als visser op zee heeft gewerkt (CGVS I, p. 7 en 8). Tijdens uw tweede interview bij het CGVS wijzigt u uw verklaring opnieuw en stelt dat Al-Shabaab via uw vader uw verblijfplaats trachtte te achterhalen en hem uiteindelijk meer dan anderhalf jaar geleden, kort na uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS, arresteerde omdat hij weigerde zijn medewerking te verlenen. Verder verklaart u ook dat uw moeder tot op heden bedreigd wordt door Al-Shabaab (CGVS II, p. 17). In dit verband moet er vastgesteld worden dat u evenmin overtuigende verklaringen aflegt. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud bij de DVZ verklaarde u louter dat uw moeder na uw vertrek benaderd werd door Al-Shabaab en ze dat ze zeiden dat zij u terug naar Merca moest brengen (Vragenlijst CGVS, 14.9.2021, vraag 5). Bij het indienen van uw volgend verzoek maakt u dit concreter door te zeggen dat ze werd opgebeld door Al-Shabaab en berichten ontving waarin er werd gezegd dat u ter dood veroordeeld was en dat ze u zouden vermoorden indien ze u niet aan hen zou overleveren. Verder voegt u hieraan toe dat ze telkens wanneer ze een bericht ontving een klacht ging indienen. U gevraagd of het mogelijk is om de berichten voor te leggen aan het CGVS antwoordt u dat u navraag zal doen bij uw moeder (Verklaringen volgend verzoek, 9.11.2023, vraag

20). Uiteindelijk legde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS niet de berichten voor maar wel een kopie van een klacht, die uw moeder neerlegde bij de politiepost in Merka [Merca] op 7 oktober 2023, voor. Aangaande dit document moet er gewezen worden op het duidelijk gesolliciteerd karakter ervan. U verklaart namelijk dat u uw moeder, eind 2023, vroeg om een klacht in te dienen bij de politie nadat er u bij de DVZ werd gevraagd uw problemen met Al-Shabaab te staven met documenten. Verder blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, dat er in Somalië een hoge graad van corruptie heerst en allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. De nodige omzichtigheid is dus aangewezen bij het toekennen van bewijswaarde aan deze documenten. U gevraagd naar de inhoud van het document beweert u dat er in het document vermeld werd dat Al-Shabaab nog steeds op zoek is naar u, dat ze uw moeder voortdurend bellen en dat uw broer en vader spoorloos zijn, wat niet volledig correct is (CGVS II, p. 5). Het rapport opgemaakt door, F.(...) A.(...) M.(...), de commandant van de politiepost in Merka [Merca] vermeldt namelijk dat uw moeder zich aanmeldde bij de politiepost om melding te maken van dreigend bericht dat ze ontving van Al-Shabaab. In het bericht zei Al-Shabaab dat u beschouwd werd als een tegenstander van hun ideologie en een vijand van God en dat u een doelwit bent van hen waar u zich ook bevond. Verder vermeldt het rapport dat uit verder onderzoek is gebleken dat uw moeder weldegelijk dergelijk bericht ontving en dat ze u aanraadde zich te vestigen op een veilige plaats. Bijkomend verklaarde u ook dat uw moeder kort na uw vertrek, eind 2020, eveneens een klacht indiende bij de politie. U gevraagd naar een bewijs van deze klacht antwoordt u dat u hiervan geen bewijs hebt omdat hiernaar niet werd gevraagd, wat nogmaals het gesolliciteerd karakter onderstreept van het door u neergelegde rapport van 7 oktober 2023 (CGVS II, p. 5). Bijgevolg kan er geconcludeerd worden dat u geen duidelijkheid schept over wie er al dan niet gevisieerd werd door Al-Shabaab, wanneer en op welke manier wat afbreuk doet aan de door u geschetste gebeurtenissen.

Waar u tot slot nog stelt dat Al-Shabaab uw dochter drie jaar geleden verbrandde met een stuk plastic dat zij eerst in een vuur hadden gestoken, kan hier evenmin geloof aan gehecht worden. Dit volgt vanzelfsprekend reeds uit de vaststelling dat uw relaas inzake de problemen met Al-Shabaab niet geloofwaardig is. Evenwel volgt ook uit uw verklaringen daarover op zich, dat het niet geloofwaardig is. Zo stelt u tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud dat u ten tijde van uw verklaringen bij de DVZ in het kader van uw tweede verzoek, zeer gestresseerd was omwille van de verbranding van uw dochter (CGVS II, p. 4). Het mag dan ook verbazen dat u hier bij de DVZ niets over zei, hoewel de situatie van uw dochter ter sprake kwam in het licht van een mogelijke besnijdenis (verklaring volgend verzoek, 9.11.2023). Dat u trouwens net op dat moment gestresseerd zou zijn over deze aanval van Al-Shabaab op uw dochter valt ook moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaring dat dit zich drie jaar geleden zou hebben voorgedaan, dus in 2021 (CGVS II, p. 17). Nochtans vermeldde u tijdens uw eerste verzoek, toen u o.a. op 31 januari 2023 een persoonlijk onderhoud had, niets over dit incident. Ook met het mp4-videobestand dat u middels een e-mail van uw advocaat aan het CGVS liet geworden kan uw versie van de feiten niet worden bevestigd. Het bestand blijkt zeer recent te zijn en gemaakt op 26.04.2024. Het toont een klein meisje op een onbepaalde plaats dat spatvormige verbrandingssporen op de arm toont. Los van het feit dat de identiteit van het meisje niet vaststaat, kan er uit de beelden niet worden afgeleid wat de oorzaak van de getoonde verbrandingssporen is. Deze lijken op het eerste zicht evenwel zeer recent te zijn en niet het aspect van oude brandlittekens te hebben.

Zo is er een duidelijke aanwezigheid van blaarvorming en loshangend vel. In samenhang met uw incoherente verklaringen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat Al-Shabaab dit drie jaar geleden veroorzaakte.

Gezien het bovenstaande kan geen geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen problemen met Al-Shabaab omwille van uw betrokkenheid bij mingis. Dit relaas vormt dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming.

Tevens blijkt uit uw verklaringen ook niet dat u zich omwille van uw langverblijf in Saudi-Arabië niet meer zou kunnen aanpassen aan de heersende regels en normen van de Somalische samenleving. Hoewel u – als dochter van Somalische ouders - geboren en opgegroeid bent in Saudi-Arabië blijkt uit uw verklaringen dat u bijzonder veel weet over Somalië en vertrouwd bent met de Somalische cultuur en tradities. U spreekt de Somalische taal, u hangt het Islamitisch geloof aan, u hebt clankennis, u hebt geografische kennis en socio-politieke kennis en u reisde twee keer als kind naar Merca waar u voor enkele maanden verbleef (CGVS II, p. 9,11,18; CGVS I, p. 8, 12 -18). Bovendien keerde u in september 2018 vrijwillig terug naar Somalië met de bedoeling u daar permanent te vestigen en kende u geen andere problemen dan diegene u hierboven uiteenzette en die ongeloofwaardigheid bevonden werden (CGVS II, p. 15). Tot slot blijkt uit uw verklaringen ook dat uw stad sinds 2012 onder de controle staat van de overheid en dat u over een uitgebreid netwerk van familieleden beschikt in Merca. Aan de kant van uw moeder heeft u een tante die veel kinderen heeft. Aan de kant van uw vader hebt u zowel een tante als een oom. Daarnaast wonen ook uw moeder, uw kinderen, uw zus en uw vader nog steeds in Merca, wat uw band met deze plek nog sterker maakt (CGVS I, p. 9; CGVS II, p. 11). Aangaande de zogenaamde arrestatie van uw vader moet er

opgemerkt worden dat er geen geloof werd gehecht aan de door u geschetste problemen met Al-Shabaab waardoor er bijgevolg ook geen geloof kan worden gehecht aan de arrestatie van uw vader.

Ter staving van uw verzoek legde u nog een kopie voor van uw Saoedische verblijfsvergunning en zeven foto's waarop u te zien bent samen met uw gezin. Aangaande de door u voorgelegde foto's moet er opgemerkt worden dat er drie daarvan op de hadj in de stad Mekka zijn genomen. Met deze documenten wil u aantonen dat u weldegelijk in Saudi-Arabië bent geboren en er ook hebt gewoond, wat het CGVS momenteel niet betwist. Verder legt u ook een kopie voor van uw Somalische identiteitskaart en een kopie van de eerste pagina van het Somalisch paspoort van uw zoon. Deze documenten ondersteunen uw verklaringen aangaande uw identiteit en nationaliteit en die van uw zoon – elementen die momenteel evenmin ter discussie staan in deze beslissing. Desalniettemin moet er nogmaals worden op gewezen dat uit uw huidige verklaringen betreffende uw herkomst blijkt dat u er niet voor terugschrikt valse documenten te laten opmaken om een verzonnen verhaal te staven. Immers legde u ter ondersteuning van uw eerste verzoek bij de RvV uw zogezegde Somalische geboortecertificaat en identiteitsbewijs neer, stukken die blijkens uw huidige verklaringen en stukken, enkel frauduleus kunnen geweest zijn. De bewijskracht die aan uw huidige stukken wordt toegekend is dus zeer laag. De stukken kunnen dan ook in geen geval op zich voldoende bewijs vormen. Om uw terugkeer naar Somalië te staven legt u een "final exit" formulier voor op naam van uw zoon, M.(...). Aangaande dit formulier moet er opgemerkt worden dat het formulier geen "exit" stempel bevat. Bijgevolg moet er dan ook geconcludeerd worden dat u met dit formulier niet aantoonst dat u en uw zoon weldegelijk Saudi-Arabië hebben verlaten in september 2018 (verklaringen DVZ). Bovendien was het formulier maar geldig tot 27 augustus 2018.

Ter staving van uw verblijf in Mogadishu legt u een visum voor dat werd afgeleverd op 25 augustus 2020 door de Turkse ambassade in Mogadishu (CGVS II, p. 6 en 12).

Aangaande de inschrijvingskaart van GAMS en het medisch attest dat u neerlegt waaruit blijkt dat u VGV type 3 heeft ondergaan moet er vooreerst vastgesteld worden dat u deze documenten pas voorlegt bij het indienen van uw volgend verzoek om internationale bescherming. Aangaande de inhoud van het voorgelegde attest moet er opgemerkt worden dat u VGV type 3 hebt ondergaan, wat het CGVS niet betwijfeld. Verder vermeldt het attest ook de medische gevolgen die u ondervindt ten gevolge van de besnijdenis. Aangaande uw eerste bevallingen verklaart u dat dit een groot trauma was, zeer pijnlijk en gevaarlijk voor moeder en kind. Bij de geboorte van uw tweede kind beviel u met een keizersnede. Tot slot vermeldt het attest ook dat u seksuele beleving als pijnlijk ervaart en na uw bevalling bijna niet meer mogelijk is. Indien deze documenten betrekking zou hebben op de concrete aanleiding van uw vlucht uit uw land van herkomst en dus op de grondslag van uw vrees kan er redelijkerwijs verwacht worden dat u het attest al eerder zou hebben voorgelegd. In dit verband moet er ook vastgesteld worden dat u noch bij aanvang van de procedure noch tijdens de persoonlijke onderhouden enige vrees voor vervolging omwille van uw VGV bij terugkeer naar Somalië heeft aangebracht.

Wanneer er u in uw eerste verzoek expliciet gevraagd werd of u alle redenen voor uw verzoek had aangehaald en of u nog andere persoonlijke problemen had, riep u dit niet in (CGVS I, p. 21). Ook in het kader van uw tweede verzoek haalde u deze stukken die uw besnijdenis bewijzen, bij de DVZ enkel aan in de context van uw vrees dat ook uw dochter zou worden besneden (verklaring volgend verzoek, 9.11.2023, punt 22, 23). Ook in uw laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde u, gevraagd of u de mogelijkheid had gehad om alles uit te leggen dat van belang was voor uw verzoek om internationale bescherming, niets aan over zulk een vrees in uw hoofd. Het enige wat u verder nog verklaarde aangaande de besnijdenis die u onderging, is dat u op 10-jarige leeftijd naar Merca bent gereisd en dat u daar drie maanden verbleef voor de uitvoering van uw besnijdenis (CGVS II, p. 11).

Aangaande de fysieke klachten dient opgemerkt te worden dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op de fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen.

Terzijde wordt vastgesteld dat inzake uw traumatische eerste bevalling, uit het neergelegde attest blijkt dat een gelijkaardige ervaring bij uw tweede bevalling werd vermeden door de toepassing van een keizersnede. Hieruit blijkt dat uw omgeving niet de wens heeft om u onder druk te zetten om koste wat kost op de traditionele manier te bevallen.

Overigens moet er opgemerkt worden dat u ook eerder vage en oppervlakkige verklaringen aflegt omtrent uw relatie met uw echtgenoot, waardoor u het CGVS niet in staat stelt uw vrees bij terugkeer in de context van dit element te beoordelen. Gevraagd om welke reden jullie niet samen teruggekeerd zijn naar Somalië verklaart u dat u een persoonlijk probleem had en dat zijn problemen met uw ex-echtgenoot pas gestart zijn na uw vertrek uit Saudi-Arabië. Gevraagd naar uw relatie met uw echtgenoot verklaart u dat jullie niet gescheiden zijn maar dat jullie elkaar zijn 'kwijtgeraakt'. U vertelt dat u momenteel geen contact meer hebt met hem. Hij zou na u het land verlaten hebben maar u weet niet waar hij is (CGVS II, p. 12). Gevraagd om welke reden uw echtgenoot zijn plannen niet met u deelde legt u hierover wijzigende verklaringen af. Aanvankelijk verklaart u dat hij u niets vertelde opdat zijn plannen niet aan het licht zouden komen (CGVS II, p. 14). Later in het persoonlijk onderhoud verklaarde u dan weer dat uw echtgenoot u ervan verdacht dat u de politie naar zijn woning had gestuurd en dat hij u daarom niets vertelde over zijn plannen. Gevraagd om welke reden hij u daarvan verdacht slaagt u er niet in om hiervoor een valabele uitleg te geven. U stelt dat andere mensen tegen hem zeiden dat u misschien nog contact had met uw ex-echtgenoot. Verder voegt u daaraan toe dat hij u verdacht "gewoon om u te verdenken" (CGVS II, p. 16). Deze verklaringen overtuigen echter niet. Terzijde moet er ook opgemerkt worden dat hij u weldegelijk bepaalde informatie gaf over zijn verblijfplaats. De laatste keer dat u met hem contact had vertelde hij u namelijk dat hij zich in Griekenland bevond (CGVS II, p. 14). Bijgevolg rijzen er ernstige vermoedens dat u het CGVS in het ongewisse wil laten over de verblijfplaats van uw echtgenoot en uw relatie/contact met hem.

U haalde verder geen redenen aan inzake uw eigen VGV. Uit uw verklaringen kan derhalve niet worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit "conflict-affected areas" afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet

worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle.

De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "louter aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans

enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie.

Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Merca. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarnaar verwezen wordt, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“Schending van artikelen 48/3 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van artikel 3 EVRM”.

Verzoekster heeft tijdens haar kort interview van 9 november 2023 in het kader van het tweede verzoek eerlijk toegegeven dat zij valse verklaringen had afgelegd over haar geboorteplaats. Zij heeft tevens uitgelegd dat zij op slecht advies van de smokkelaar moest verklaren dat zij in Somalië geboren is.

Uit schrik voor haar problemen met haar ex-man in Saoedi-Arabië en teruggestuurd te worden naar daar, durfde zij niet eerlijk te zijn hierover. Zij citeert uit haar verklaringen. Zij wist op dat moment niet beter, maar zij heeft de moed bijeengeraapt om toch eerlijk hierover te zijn en vraagt een beetje begrip voor haar situatie.

Verzoekster volhardt in haar verklaringen zoals afgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud van 25 april 2024 bij het CGVS. Zij meent dat er zich wellicht een fout heeft voorgedaan tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud van 31 januari 2023, maar zij heeft dit niet nagelezen en dus niet gecorrigeerd. Wat de huwelijken van Al Shabaab met gewone burgers betreft, houdt de bestreden beslissing geen rekening met de specifieke omstandigheden van verzoekster. Immers, zij is geboren en opgegroeid in Saoedi-Arabië, hetgeen niet betwist wordt, en ging pas naar Somalië in 2018 en dus was het voor haar wel een “nieuw” fenomeen. Zij citeert uit haar verklaringen.

Verzoekster kan evident niet verantwoordelijk worden gesteld voor het onvoorzichtig gedrag van F. Zij stelt dat F. wegens het enthousiasme en uit grote dankbaarheid niet heeft stilgestaan bij wat de gevolgen zouden zijn en dus zonder nadenken hierover heeft gesproken met haar echtgenoot. Verzoekster en haar tante hebben ook niet extra benadrukt dat zij hier niet mag over spreken, omdat zij niet wisten dat haar echtgenoot een lid van Al Shabaab was. Als verzoekster en haar tante dit geweten hebben, dan hadden zij voorzichtiger kunnen zijn en meer voorzorgsmaatregelen nemen.

Verzoekster merkt op dat haar vader pas na haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 31 januari 2023 werd opgepakt. Zij kon dit dus nog niet meedelen tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud. Bovendien heeft verzoekster de berichten van haar moeder kunnen terugvinden en legt zij deze neer (verzoekschrift, stuk 3). Verzoekster stelt voorts dat de “exit” stempel wordt gegeven in het paspoort zelf en niet op het formulier. Echter, verzoekster heeft het desbetreffend paspoort niet meer in bezit, maar zij volhardt erin Saoedi-Arabië te hebben verlaten in september 2018 met haar zoontje M.

De bestreden beslissing is bijzonder onzorgvuldig en heeft geen rekening gehouden met de persoonlijke omstandigheden waarin verzoekster zich bevond. Dergelijke redenering en een compleet gebrek aan objectief onderzoek schendt op flagrante wijze de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht. Verzoekster vreest voor haar leven en kan onmogelijk terugkeren naar Somalië. Zij komt weldegelijk in aanmerking voor de vluchtelingenstatus. Door haar deze te weigeren zijn artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet geschonden.

De bestreden beslissing meent dat verzoekster evenmin in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Er kan immers moeilijk gesteld worden dat de situatie in Lower Shabelle niet noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bestreden beslissing erkent dat de veiligheidssituatie in Lower Shabelle complex, problematisch en ernstig is. Over het algemeen blijkt uit de verschillende rapporten, dat de veiligheidssituatie in Lower Shabelle nog steeds zeer precair is. Verzoekster citeert uit landeninformatie.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift een screenshot met berichten van verzoeksters moeder.

3.1.3. In een aanvullende nota van 30 maart 2026 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het UNHCR-rapport, "*International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia*" van september 2022;
- het EUAA-rapport, "*Country Guidance: Somalia*" van oktober 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Report Somalia: Security Situation*" van mei 2025;
- het EUAA-rapport, "*Country of Origin Information Query Somalia: Major political, security and humanitarian developments*" van 13 augustus 2025;
- de COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)*".

3.1.4. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting brengt verzoekster recente berichtgeving bij over de huidige veiligheidssituatie in Somalië, waaronder een rapport van Human Rights Watch van 2026, een artikel van het Africa Center for Strategic Studies van 17 november 2025 en berichtgeving van het hiraalinstitute.org van februari 2026. Eveneens legt zij de volgende stukken neer:

- een arbeidsovereenkomst (stuk 1);
- LIGO-attesten over lessen Nederlands (stuk 2).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekster geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat zij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoekster slaagt er niet in haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in haar verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van haar verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de bestreden beslissing, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Het verzoekschrift geeft aan dat verzoekster heeft toegegeven ten onrechte te hebben verklaard in Somalië geboren te zijn, op advies van de smokkelaar. Zij stelt dat zij dit deed uit vrees om naar Saoedi-Arabië te worden teruggestuurd wegens de problemen met haar echtgenoot.

De Raad merkt evenwel op dat de behandeling van een verzoek om internationale bescherming in een vertrouwelijke context plaatsvindt en dat vrees op zich geen rechtvaardiging vormt om in het land van onthaal onjuiste informatie te verstrekken over het verblijf of het asielrelaas. Verzoekster blijft bovendien zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die zij aflegt. Achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen haar misleidende verklaringen niet vergoelijken, temeer daar zij zowel bij de aanvang van de procedure als tijdens het persoonlijk onderhoud herhaaldelijk en uitdrukkelijk werd gewezen op het belang van haar verklaringen en op haar plicht om de waarheid te spreken. Het verzoekschrift biedt dan ook geen afdoende rechtvaardiging voor verzoeksters bedrieglijke handelwijze in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en ondermijnt bijgevolg de geloofwaardigheid van haar nieuwe verklaringen.

Op verzoekster rust een medewerkingsplicht en aldus de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielpcedure. De vastgestelde tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het CGVS betreffen echter kernelementen van haar asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoekster deze elementen correct weergeeft. Verzoekster verklaart dat zich mogelijk een fout heeft voorgedaan tijdens de verklaringen van haar eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Uit het administratief dossier blijkt echter dat verzoekster geen opmerkingen of correcties heeft geformuleerd met betrekking tot de notities van dit onderhoud. Bij gebrek aan dergelijke opmerkingen kan er dan ook van worden uitgegaan dat de inhoud van de notities overeenstemt met haar verklaringen.

De Raad stelt vast dat het verzoekschrift aanvoert dat haar vader pas na haar eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS van 31 januari 2023 zou zijn opgepakt, zodat zij dit element toen nog niet kon vermelden. Deze uitleg kan echter niet overtuigen. Het betreft immers een loutere bewering van verzoekster die op geen enkele wijze wordt gestaafd door objectieve elementen. Bovendien lijkt deze verklaring veeleer een *post factum* verantwoording te zijn die erop gericht is de vastgestelde tegenstrijdigheden in haar eerdere verklaringen te verklaren, dan wel toe te dekken. Verzoekster slaagt er dan ook niet in de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing op dit punt te ontkrachten.

Wat de screenshot met berichten betreft die verzoekster volgens haar moeder zou hebben ontvangen en die zij bij haar verzoekschrift neerlegt, stelt de Raad vast dat deze stukken niet vergezeld zijn van een beëdigde vertaling (artikel 8 van het PR RvV). Bij gebrek aan een dergelijke vertaling kan de Raad geen kennis nemen van de precieze inhoud van deze documenten, noch de relevantie ervan voor het voorliggende verzoek beoordelen. Bijgevolg kan met deze stukken geen rekening worden gehouden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen brengt verzoekster geen elementen bij die afbreuk doen aan de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing die worden overgenomen.

In zoverre verzoekster ter terechtzitting nog een arbeidsovereenkomst neerlegt en een attest van Nederlandse lessen, oordeelt de Raad dat verzoekster met dit betoog aanstuurt op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (cfr. HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, neemt de Raad de correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing over:

“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal

burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawiisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians(20).

De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontplofte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Merca. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Ook in het licht van de meer recente informatie van EUAA ("Somalia Security Situation" van mei 2025 en "COI Query Somalia Major political, security, and humanitarian developments" van augustus 2025) en de richtlijnen van EUAA van oktober 2025 (p. 18, 77 e.v. en 91 over Lower Shabelle), blijft deze beoordeling overeind. De informatie van de COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie" van Cedoca van maart 2025 doet evenmin anders oordelen. De door verzoekster aangehaalde landeninformatie werpt geen ander licht op de voorgaande beoordeling, maar ligt in de lijn van het geheel van de berichtgeving.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien mei tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP